

กระทู้ถามที่ ๑๔๘ ร.

สภาผู้แทนราษฎร

๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒

เรื่อง การควบคุมชั่วโมงการขับรถ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถาพนายรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

สถิติอุบัติเหตุทางรถยนต์ในแต่ละปีมีจำนวนมาก สร้างความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันติดต่อกัน ได้แก่ช่วงขึ้นปีใหม่ วันตรุษจีน และช่วงสงกรานต์ ในแต่ละปีทางราชการต้องออกมาตรการบังคับรูปแบบต่าง ๆ เพื่อต้องการลดอุบัติเหตุบนถนน แต่ส่วนหนึ่งของอุบัติเหตุก็มาจากการหลับในของผู้ขับรถซึ่งใช้ระยะเวลาในการขับรถแต่ละวันนานมากเกินไปทำให้การพักผ่อนไม่เพียงพอส่งผลให้เกิดอาการหลับในขณะขับรถจึงเกิดอุบัติเหตุอยู่เสมอ ในขณะที่ต่างประเทศมีการกำหนดมาตรการห้ามขับรถเกิน ๘ ชั่วโมงต่อวัน หากประเทศไทยนำมาใช้จะช่วยลดอุบัติเหตุได้ทางหนึ่ง จึงขอเรียนถามว่า

๑. สถิติอุบัติเหตุจากผู้ขับรถยนต์หลับในตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ - ๒๕๕๑ แต่ละปีมีจำนวนเท่าใด มีการสูญเสียอย่างไรบ้าง ขอทราบรายละเอียด

๒. งบประมาณรายจ่ายที่ต้องนำไปรักษาคคนป่วยจากการประสบอุบัติเหตุจากการหลับในของผู้ขับรถในแต่ละปีตั้งแต่ ๒๕๔๐ - ๒๕๕๑ ต้องใช้งบประมาณไปจำนวนเท่าใด ขอทราบรายละเอียด

๓. รัฐบาลมีนโยบายจะนำมาตรการกำหนดชั่วโมงขับรถในแต่ละวันมาใช้หรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

๔. รัฐบาลมีนโยบายสร้างจุดพักรถที่ปลอดภัยเพิ่มขึ้น เพื่อให้คนขับรถมีจุดพักที่เพียงพอหรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

วัชระ เพชรทอง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

กรุงเทพมหานคร

คำตอบกระทู้ถามที่ ๑๔๘ ร.

ของ นายวัชร เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง การควบคุมชั่วโมงการขับรถ

ข้าพเจ้า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ขอตอบกระทู้ถาม เรื่อง การควบคุม ชั่วโมงการขับรถ ของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้อง ดังนี้

คำตอบข้อที่ ๑

ขอเรียนว่า จากข้อมูลของกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม สถิติอุบัติเหตุบนทางหลวง ที่มีสาเหตุจากการหลับในตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ - ๒๕๕๑ มีรายละเอียดปรากฏตามตารางดังนี้

ปี	อุบัติเหตุทั้งหมด	อุบัติเหตุจากการหลับใน									
	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	(%)	ตาย (คน)	(%)	บาดเจ็บสาหัส (คน)	(%)	บาดเจ็บเล็กน้อย (คน)	(%)	รถที่เกิดอุบัติเหตุทั้งหมด (คัน)	(%)
๒๕๔๐	๑๖,๑๖๐	๒๒๖	๑.๔๐	๑๒๒	๒.๕๘	๑๘๔	๒.๖๘	๓๓๑	๓.๒๒	๒๓๓	๑.๕๘
๒๕๔๑	๑๓,๘๐๐	๑๕๑	๑.๐๙	๔๘	๑.๖๗	๖๕	๑.๔๐	๒๒๑	๒.๖๕	๑๘๓	๑.๓๓
๒๕๔๒	๑๓,๓๔๕	๑๔๕	๑.๑๒	๕๓	๒.๖๑	๖๓	๑.๖๖	๑๕๕	๒.๒๒	๑๗๒	๑.๓๖
๒๕๔๓	๑๒,๔๒๕	๑๓๔	๑.๐๘	๕๓	๒.๒๘	๑๔๒	๑.๑๕	๑๔๔	๑.๑๖	๒๐๕	๑.๖๕
๒๕๔๔	๑๕,๓๔๑	๒๕๖	๑.๖๗	๘๘	๑.๕๖	๑๔๖	๑.๐๒	๒๓๓	๑.๕๒	๓๔๕	๑.๖๒
๒๕๔๕	๑๕,๐๖๖	๓๕๖	๒.๓๖	๑๐๘	๑.๕๖	๑๓๕	๑.๐๖	๔๓๕	๒.๘๙	๔๒๓	๒.๘๑
๒๕๔๖	๑๕,๑๓๑	๕๒๘	๓.๕๖	๑๑๒	๑.๕๕	๒๓๘	๑.๕๗	๕๓๐	๓.๕๑	๖๒๓	๔.๑๒
๒๕๔๗	๑๘,๕๔๗	๖๒๕	๓.๓๗	๑๖๑	๐.๘๗	๒๓๑	๑.๒๕	๘๓๕	๔.๕๑	๗๐๖	๓.๘๒
๒๕๔๘	๑๖,๒๘๗	๕๖๑	๓.๔๕	๕๕	๐.๓๖	๑๕๐	๐.๙๒	๕๓๓	๓.๒๗	๖๕๓	๓.๙๖
๒๕๔๙	๑๒,๕๑๘	๔๐๑	๓.๒๐	๕๘	๐.๔๖	๑๘๕	๑.๕๖	๓๑๔	๒.๕๑	๔๔๓	๓.๕๓
๒๕๕๐	๑๓,๖๕๕	๔๐๓	๒.๙๕	๖๒	๐.๔๖	๑๓๖	๑.๐๐	๓๘๕	๒.๘๒	๔๔๑	๓.๒๓
๒๕๕๑	๑๒,๘๗๗	๓๖๑	๒.๘๑	๕๑	๐.๓๙	๕๒	๐.๔๑	๓๓๖	๒.๖๑	๔๑๒	๓.๒๑
รวม	๑๓๕,๖๐๐	๔,๒๓๑	๓.๑๑	๑,๐๕๕	๑.๕๑	๑,๕๕๓	๑.๑๕	๕,๕๘๐	๔.๑๒	๕,๘๕๑	๔.๓๑

คำตอบข้อที่ ๒

ขอเรียนว่า จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขพบว่า ข้อมูลงบประมาณรายจ่ายที่ต้องนำไปรักษาผู้บาดเจ็บที่ประสบอุบัติเหตุยังไม่มีแสดงแยกย่อยถึงสาเหตุ มีเฉพาะการประมาณการค่ารักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางท้องถนนโดยรวมไว้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เฉลี่ย ๑๗,๕๒๑ บาทต่อคน

อนึ่ง สำนักอำนวยการความปลอดภัยทางถนน กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคมได้มีการประเมินความสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีมูลค่าเท่ากับ ๒๒๓,๘๕๕ ล้านบาท มูลค่าความสูญเสียต่อคนในกรณีดังต่อไปนี้

๑. ตาย เท่ากับ ๕.๓๒ ล้านบาทต่อคน
๒. พิการ เท่ากับ ๖.๑๗ ล้านบาทต่อคน
๓. บาดเจ็บสาหัส เท่ากับ ๑๔๗,๐๒๓ บาทต่อคน
๔. บาดเจ็บเล็กน้อย เท่ากับ ๓๔,๗๖๑ บาทต่อคน

และจากข้อมูลผลการศึกษามูลค่าอุบัติเหตุในประเทศไทยที่กรมทางหลวงได้ดำเนินการว่าจ้างคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า มูลค่า ณ ปี ๒๕๕๑ มีดังนี้

ระดับความรุนแรง	มูลค่าอุบัติเหตุรวม(ล้านบาท) ณ ปี ๒๕๕๑		
	ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัด
กรณีเสียชีวิต	๔.๗๒๑ - ๕.๕๕๕	๕.๘๔๕ - ๑๑.๕๗๗	๔.๔๓๗ - ๕.๒๒๒
กรณีพิการ	๔.๗๗๐ - ๖.๔๔๔	๑๐.๘๒๕ - ๑๒.๕๕๕	๕.๒๓๐ - ๖.๒๗๖
กรณีบาดเจ็บสาหัส	๐.๑๔๗ - ๐.๑๕๓	๐.๓๐๖ - ๐.๓๑๕	๐.๑๓๘ - ๐.๑๔๔
กรณีบาดเจ็บเล็กน้อย	๐.๐๓๖๐ - ๐.๐๓๖๓	๐.๑๖๑๕ - ๐.๑๖๑๗	๐.๐๒๗๗ - ๐.๐๒๗๘
กรณีทรัพย์สินเสียหายอย่างเดียว	๐.๐๔๘	๐.๑๕๓	๐.๐๓๗

โดยมูลค่าความเสียหายจากอุบัติเหตุจากการหลับในรวม ๖,๓๑๐ ล้านบาท เฉลี่ยปีละ ๕๒๖ ล้านบาท (คำนวณจากค่าสูงสุดของมูลค่าระดับประเทศ)

นอกจากนี้ ได้มีการจัดทำสถิติการเกิดอุบัติเหตุในช่วงสงกรานต์ ๗ วันอันตราย เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ถึงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๒ บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด พบว่ามีผู้ที่แจ้งขอรับค่าชดเชยสินไหมทดแทนจากอุบัติเหตุรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ มีผู้เสียชีวิต ๓๖ ราย ผู้บาดเจ็บ ๑,๐๕๘ ราย (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒) และเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีแนวโน้มลดลง โดยในช่วง ๗ วันอันตรายของเทศกาลสงกรานต์ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผู้เสียชีวิตที่ได้รับค่าชดเชยสินไหมทั้งสิ้น ๖๓ ราย และผู้บาดเจ็บจำนวน ๑,๕๔๗ ราย ซึ่งประมาณการความเสียหายรวม ๒๐ ล้านบาท ทั้งนี้ รถจักรยานยนต์เกิดอุบัติเหตุสูงสุดและปัจจุบันมียานพาหนะในประเทศไทยรวมประมาณ ๑๘ ล้านคัน ในจำนวนนี้เป็นรถจักรยานยนต์มีจำนวนถึง ๑๐ ล้านคัน สำหรับค่าสินไหมตามพระราชบัญญัติในกรณีเสียชีวิตและสูญเสียชีวิตสำคัญรายละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท และผู้บาดเจ็บที่จ่ายค่ารักษาพยาบาลตามจริงไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท และจากสถิติการเกิดอุบัติเหตุของ ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงปัจจุบันพบจำนวนผู้เสียชีวิตประมาณ ๑๓,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ ราย ผู้บาดเจ็บประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ - ๓๕๐,๐๐๐ ราย คิดเป็นมูลค่าความสูญเสียเฉพาะในส่วนของการประกันภัย เป็นจำนวนเงินประมาณ ๔,๐๐๐ - ๔,๕๐๐ ล้านบาทต่อปี

คำตอบข้อที่ ๓

ขอเรียนว่า ปัจจุบันการกำหนดชั่วโมงขับรถของพนักงานขับรถได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามมาตรา ๑๐๓ ทวิ ซึ่งกำหนดไว้ว่า “ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในการปฏิบัติหน้าที่ขับรถในรอบยี่สิบสี่ชั่วโมง ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถปฏิบัติหน้าที่ขับรถติดต่อกันเกินสี่ชั่วโมงนับแต่ขณะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ขับรถ แต่ถ้าในระหว่างนั้นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ ได้พักติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าครึ่งชั่วโมง ก็ให้ปฏิบัติหน้าที่ขับรถต่อไปได้อีกไม่เกินสี่ชั่วโมงติดต่อกัน” ซึ่งกำหนดบังคับใช้สำหรับรถโดยสารสาธารณะ รถโดยสารไม่ประจำทาง และรถบรรทุก และรถขนส่งที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติขนส่งทั้งหมดจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องระยะเวลาขับรถ ซึ่งผู้ตรวจการตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ จะเป็นผู้ตรวจสอบระยะเวลาในการขับรถโดยเรียกคุณสมบัติประจำรถ หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามต้องได้รับโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท ในส่วนของการขับรถยนต์ส่วนบุคคลนั้นยังมิได้มีการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการขับรถไว้ แต่อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๑) กำหนดในเรื่องข้อห้ามของผู้ขับขี่ไว้ว่าห้ามผู้ขับขี่ขับรถในขณะที่หย่อนความสามารถในอันที่จะขับ

ทั้งนี้ ในการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการหลับใน นั้น National Sleep Foundation ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ขับขี่เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุในกรณีดังกล่าว ไว้ว่า ควรวางแผนหยุดการพักการขับรถทุก ๆ ระยะทาง ๑๕๐ กิโลเมตร หรือทุก ๒ ชั่วโมง ถึงแม้จะยังไม่รู้สึกอ่อนล้าก็ตาม โดยในส่วนของประเทศไทยได้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารผ่านทางช่องทางสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบถึงอันตรายของการง่วงหลับในขณะที่ขับรถ รวมถึงคำแนะนำในการปฏิบัติตนของผู้ขับขี่เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

คำตอบข้อที่ ๔

ขอเรียนว่า การสร้างจุดพักรถที่ปลอดภัยนั้น กระทรวงคมนาคมโดยกรมทางหลวงซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบที่พักริมทางหลวงได้กำหนดลักษณะและที่ตั้งของสถานที่บริการริมทางหลวง ได้เป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๑. ศูนย์บริการทางหลวง (Service Center) เป็นสถานที่ที่มีพื้นที่กว้าง เนื้อที่ประมาณ ๕๐ ไร่ขึ้นไป ปัจจุบันมี ๔ แห่ง ดังนี้

๑) ภาคเหนือ ศูนย์บริการทางหลวงขุนตาล ตั้งอยู่ที่ขุนตาล ตำบลเวียง อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง บนทางหลวงหมายเลข ๑๑ ตอนลำปาง - เชียงใหม่ ประมาณกิโลเมตรที่ ๓๓+๕๐๐ ด้านซ้ายทาง

๒) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ศูนย์บริการทางหลวงลำตะคอง ตั้งอยู่บริเวณริมอ่างเก็บน้ำลำตะคอง ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา บนทางหลวง หมายเลข ๒ ตอนสระบุรี - นครราชสีมา ประมาณกิโลเมตรที่ ๑๕๓+๕๐๐ ด้านซ้ายทาง

๓) ภาคกลาง ศูนย์บริการทางหลวงชัยนาท ตั้งอยู่ที่ตำบลอุตะเถา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท บนทางหลวงหมายเลข ๓๒ ตอนสี่แยกชัยนาท - สี่แยกทางน้ำสาคร ประมาณกิโลเมตรที่ ๑๓๓+๕๐๐ ด้านขวาทาง

๔) ภาคใต้ ศูนย์บริการทางหลวงเขาโพธิ์ ตั้งอยู่ที่เขาโพธิ์ ตำบลไชยราช อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บนทางหลวงหมายเลข ๔ ตอนประจวบคีรีขันธ์ - ชุมพร ประมาณกิโลเมตรที่ ๔๓๒+๐๐๐

๒. สถานที่บริการทางหลวง (Service Area) เป็นสถานที่บริการ ที่มีเนื้อที่ ๒๐ ไร่ขึ้นไป ปัจจุบันมี ๒ แห่ง บนทางหลวงมอเตอร์เวย์ สาย ๗ กรุงเทพฯ - ชลบุรี ประมาณกิโลเมตรที่ ๔๘-๔๙ ด้านซ้ายทางและขวาทาง ซึ่งกรมทางหลวงได้ให้ความสำคัญในการจัดสถานที่บริการทางหลวงบนทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองที่จะดำเนินการก่อสร้างใหม่

๓. สถานที่พักริมทางหลวง (Rest Area) เป็นสถานที่บริการ ที่มีเนื้อที่ประมาณ ๑๕ ไร่ขึ้นไป บางแห่งอาจมีพื้นที่บริการห้องสุขาหรือที่จอดรถแล้วแต่ลักษณะพื้นที่ โดยมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ของบริเวณประกอบด้วย ซึ่งสถานที่พักริมทางหลวงลักษณะนี้กรมทางหลวงได้มีการดำเนินการก่อสร้างเพื่ออำนวยความสะดวกต่อผู้ใช้ทางเพิ่มขึ้นตามความเหมาะสมของพื้นที่เป็นประจำทุกปี

ในส่วนของกรมการขนส่งทางบกมีโครงการพัฒนาระบบขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุก เพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ โดยส่วนหนึ่งของโครงการดังกล่าว ได้ศึกษาถึงความเหมาะสมของสถานีขนส่งสินค้าและจุดพักรถของคนขับรถด้วย

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดจุดพักรถที่ปลอดภัยไว้เพื่อบริการผู้ขับขี่โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลโดยการอำนวยความสะดวกในระหว่างเดินทาง ซึ่งมีหลายหน่วยงานได้มีการเปิดสำนักงานที่ตั้งอยู่บนริมทางเพื่อให้บริการจุดพักรถ เช่น

(๑) กรมทางหลวงได้ให้แขวงการทาง สำนักบำรุงทางหลวง และหมวดการทางที่ตั้งอยู่บนถนนสายหลักทุกแห่ง เปิดสถานที่ทำการเพื่อเป็นจุดบริการพักรถ บริการน้ำดื่ม ห้องสุขา และแนะนำข้อมูลการเดินทาง เพื่อบริการประชาชน

(๒) กรมพัฒนาฝีมือแรงงานเปิดสำนักงานสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน/ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ๑๒ จุดบริการบนถนนสายหลักให้บริการจุดพักรถ บริการเครื่องดื่ม ผ้าเย็น นวดแผนไทย

(๓) ตำรวจทางหลวงจัดให้มีจุดพักรถกรมทางหลวง มีการกำหนดจุดพักรถเพิ่มขึ้น มีหน่วยบริการสุขภาพเบื้องต้นจากตำรวจทางหลวงร่วมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น อาสาสมัครต่าง ๆ ด้วยการจัดให้บริการด้านการปฐมพยาบาล การตรวจวัดชีพจร ความดันโลหิต รวมทั้งมีบริการอื่น ๆ เพิ่มเป็นพิเศษ เช่น การนวดคลายเครียด การบริการอาหาร และเครื่องดื่ม ของขบเคี้ยว ผ้าเย็น ตรวจสภาพรถ เป็นต้น